समभ्यधावन् क्रोशन्तो राजानं जातसंभ्रमाः। सम्प्रेक्ष्य तानापततः संक्रुद्धान् जातसम्भ्रमान्।
भारद्वाजोऽब्रवीद्वाक्यं तावकानां महारथान्। क्षिप्रं गच्छत भद्रं वो राजानं परिरक्षत। ४९०
संशयं परमं प्राप्तं मज्जन्तं व्यसनार्णवे। एते क्रुद्धा महेष्वासाः पाण्डवानां महारथाः।
भीमसेनं पुरस्कृत्य दुर्य्योधनमुपाद्रवन्। नानाविधानि शस्त्राणि विसृजन्तो जये धृताः।
नदन्तो भैरवान्नादांस्त्रासयन्तश्च भूमिमां। तदाचार्य्यवचः श्रुत्वा सोमदत्तपुरोगमाः।
तावकाः समधावन्त पाण्डवानामनीकिनीं। कृपो भूरिश्रवाः शल्यो द्रोणपुत्रो विविंशतिः।
चित्रसेनो विकर्णश्च सैन्धवोऽथ बृहद्बलः। आवन्त्यौ च महेष्वासौ कौरवं पर्य्यवारयन्। ४९५
ते विंशतिपदं गत्वा सम्प्रहारं प्रचक्रिरे। पाण्डवा धार्त्तराष्ट्राश्च परस्परजिघांसवः।
एवमुक्त्वा महाबाहुर्महदिस्फार्य्य कार्मुकं। भारद्वाजस्ततो भीमं षड्भिर्गत्वा समार्दयत्।
भूयश्चैनं महाबाहुः शरैः शीघ्रमवाकिरत्। पर्व्वतं वारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकः।
तं प्रत्यविध्यद्दशभिर्भीमसेनः शिलीमुखैः। त्वरमाणो महेष्वासः सव्ये पार्श्वे महाबलः।
स गाढविद्धो व्यथितो वेपाद्वृद्धश्च भारत। प्रनष्टसंज्ञः सहसा रथोपस्थ उपाविशत्। ५००
गुरुं प्रव्यथितं दृष्ट्वा राजा दुर्य्योधनः स्वयं। द्रौणायनिश्च संक्रुद्धौ भीमसेनमभिद्रुतौ।
तावापतन्तौ संप्रेक्ष्य कालान्तकयमोपमौ। भीमसेनो महाबाहुर्गदामादाय सत्वरः।
अवप्लुत्य रथात्तूर्णं तस्थौ गिरिरिवाचलः। समुद्यम्य गदां गुर्व्वीं कालदण्डोपमां रणे।
तमुद्यतगदं दृष्ट्वा कैलासमिव शृङ्गिणं। कौरवो द्रोणपुत्रश्च सहितावभ्यधावतां।
तावापतन्तौ सहितौ त्वरितौ बलिनां वरौ। अभ्यधावत वेगेन भीमसेनो महाबलः। ५०५
तमापतन्तं सम्प्रेक्ष्य संक्रुद्धं भीमदर्शनं। समभ्यधावंस्त्वरिताः कौरवाणां महारथाः।
भारद्वाजमुखाः सर्व्वे भीमसेनजिघांसया। नानाविधानि शस्त्राणि भीमस्योरस्यपातयन्।
सहिताः पाण्डवं सर्व्वे पीडयन्तः समन्ततः। तं दृष्ट्वा संशयं प्राप्तं पीड्यमानं महारथं।
अभिमन्युप्रभृतयः पाण्डवानां महारथाः। अभ्यधावन् परीप्सन्तः प्राणांस्त्यक्त्वा सुदुस्त्यजान्।
अनूपाधिपतिः शूरो भीमस्य दयितः सखा। नीलो नीलाम्बुदप्रख्यः संक्रुद्धो द्रौणिमभ्ययात्। ५१०
स्पर्द्धते हि महेष्वासो नित्यं द्रोणसुतेन सः। स विस्फार्य्य महच्चापं द्रौणिं विव्याध पत्रिणा।
यथा शक्रो महाराज पुरा विव्याध दानवं। विप्रचित्तिं दुराधर्षं देवतानां भयङ्करं।
येन लोकत्रयं क्रोधात्त्रासितं स्वेन तेजसा। तथा नीलेन निर्भिन्नः सुमुक्तेन पतत्रिणा।
सञ्जातरुधिरोत्पीडो द्रौणिः क्रोधसमन्वितः। स विस्फार्य्य धनुश्चित्रमिन्द्राशनिसमस्वनं।
चक्रे नीलविनाशाय मतिं मतिमतांवरः। ततः सन्धाय विमलान् भल्लान् कर्म्मारचित्रितान्। ५१५
जघान चतुरो वाहान् पातयामास च ध्वजं। सप्तमेन च भल्लेन नीलं विव्याध वक्षसि।
स गाढविद्धो व्यथितो रथोपस्थ उपाविशत्। मोहितं वीक्ष्य राजानं नीलमभ्रचयोपमं।
घटोत्कचोऽपि संक्रुद्धो ज्ञातिभिः परिवारितः। अभिदुद्राव वेगेन द्रौणिमाहवशोभिनं।